

JYTTINÄ

PUOLUSTUSVOIMIEN VARUSMIESSOITTOKUNNAN TIEDOTUSLEHTI

1 / 2013

Jytinä 1/2013

JYTINÄ on Puolustusvoimien Varusmiessoittokunnan tiedotuslehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti käsittelee varusmiessoittokunnan elämää sotilasmusiikin ja sotilaskoulutuksen saralla.

Päätoimittaja

Kapteeni Tenhu Tommi
puh. 0299 446 511
tommi.tenhu@mil.fi

Toimitus

Korpraali Heikki Huuskonen
Alikersantti Leivo
Jääkäri Antti Kauppinen
reservin jääkäri Ossi Hyvärinen
res. alikersantti Aapo Pitkäsalo
res. alikersantti Niki Järvinen

Taitto & Kuvat

Sami Sauranen
Heikki Huuskonen

Painopaikka

Padasjoen kirjapaino

Painos

150 kpl

Mainonta

Sotilasmusiikkikoulun Tuki Ry
Puheenjohtaja Yrjö Leppänen
Janne Siniketo
puh. 0299 446 500

Yhteystiedot

Sotilasmusiikkikoulu
PL 5
15701 LAHTI

Sisällysluettelo

3	Varapäällikön tervehdys
4	Päällikön tervehdys
5	1/2013 astui palvelukseen
6	Alokkaat Tyyster ja Nurminen
7	Ex alokas
9	Kersantit tentissä
12	Muistoja Pohjolasta
15	Tuntemuksia P-kaudelta

Taittajan sanat

Viimeistä viedään, ainakin minun osaltani. Palvelukseni alkaa lähenemään loppuaan nopeasti. Vastahan tulin ensimmäistä kertaa porteista sisään, eihän siitä olekkaan kuin 240 päivää. Peruskoulutuskausi on ohitse ja nyt alkaa vaativa E-kausi. Kaikkien panosta tarvitaan, etenkin Jytinän tekoon. Vaikkakin mediavarusmiehiä on kaksi niin te arvon jääkärit toimitte toimittajina ja tarpeen vaatiessa monessa muussakin tehtävässä. Kertokaa ja jakakaa tietoaanne, se auttaa eteenpäin. Kiitoksia mukavasta ajasta varusmiessoittokunnassa ja muistakaa pitäkää meininki sotilaallisen rentona!

Tervehdys Sotilaat

Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan 1/13 peruskoulutuskausi on ohi ja alokausaika on menestyksekkäästi takanapäin. Koulutukset saatiin toteutettua suunnitelmien mukaan. Matka sotilassoittajaksi jatkuu ja nyt teiltä vaaditaan entistä enemmän. Nyt iso vastuu on siirtynyt teille. Teiltä vaaditaan yhä enemmän sotilaallista käytöstä, esiintymistä sekä edustavuutta alkaneella erikoiskoulutuskaudella.

Tulevana haasteena on barettikoe jossa teitä mitataan monella tavalla. Kannattaa valmistautua hyvin etukäteen. Fyysisen kunnon kehittämiseen kannattaa aina satsata. Nyt teillä on siihenkin erinomaiset mahdollisuudet. Laittakaa tässäkin itsenne likoon.

Erikoisjoukostamme löytyy monipuolinen ammattilaisten kirjo. Yhteistyössä on voimaa. Olkaa aktiivisia ja tuokaa omia esityksiänne ja parannusehdotuksia esille rohkeasti niin voimme yhdessä kehittää toimintaa laadukkaammaksi ja toimivammaksi.

Olkaamme joka päivä erikoisjoukkomme arvoisia, paikka joukossa pitää ansaita jokaisena hetkenä. Vaikeina hetkinä voimme aina tukeutua toisiimme. Yhdessä jaksamme, yhdessä menestymme.

Kiitokset hyvin alkaneesta vuodesta.

Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan

Varapäällikkö

Kapteeni Tommi Tenhu

Jytinä

Pää kylmänä ja sydän lämpimänä

Haluan toivottaa uudet sotilassoittajamme tervetulleiksi palvelukseen, suomen parhaaseen orkesterikouluun ja osaksi Puolustusvoimien soivaa käyntikorttia.

Edessänne on hieno toimintakausi. Tapahtumina nostaisin esille Puolustusvoimien lippujuhlapäivän juhlallisuudet, jossa uusi kuvio-marssi kantaesitetään. Lisäksi kiertueemme konserttisoittokunnalla, jousiorkesterilla sekä koko yksikön kokoavat kiertueet tulevat olemaan palvelusaikanne huipennuksia. Pitäneen luonnollisesti mainita päätavoitteemme, Moskovan Spasskaja Festival, joka on maailman kovatasoisin ja toiseksi suurin sotilasmusiikki-tapahtuma.

Palvelusaikanne on nyt kääntymässä kohti erikoiskoulutuskauden haasteita. Meille laadittu nousujohteinen harjoitusohjelma tulee vaatimaan jokaisen soittajan ja tekniikan edustajan täyttä henkilökohtaista panosta yhteisen tuotteen rakentamiseen. Henkilökunnan ja Teidän, varusmiesten ja naisten, tinkimätön työ ja hyvä yhteishenki tullaan näkemään energisinä ja korkealaatuisina esiintymisinä maailman estradeilla.

Myötäisiä tuulia palvelusruralenne,

**Musiikkiyliluutnantti Jarkko Aaltonen
Puolustusvoimien Varusmiessoittokunnan päällikkö**

1/2013 astui palvelukseen Varusmiessoittokunnassa

Varusmiessoittokunta otti vastaan maanantaina 7.1.2013 uudet alokkaat. Yhteensä 79 nuorta miestä ja naista on valittu pääsykokeiden perusteella varusmiessoittokuntaan.

Alikersantti Salokanto vastaanottaa Varusmiessoittokuntaan uutta alokasta. Alikersantti Pakarinen takana valmistautuu tarkistamaan henkilöllisyyden.

Nuorelle muusikolle tämä on erityisen hieno tilaisuus saada esiintymiskokemusta ja koulusta musiikin saralla. Ennen musiikkitoiminnan aloittamista on opeltava sotilaan perustaidot. Peruskoulutuskausi lähtee käyntiin ja kestää seuraavat 8 viikkoa. Hyvällä asenteella ja innokkaalla mielellä lähdetään viemään peruskoulutuskautta eteenpäin.

Miehistössä palvelevan sotilassoittajan palvelusaika on uusien palvelusaikojen mukaan 255vrk ja johtajakoulutukseen valituiden 347vrk.

Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan mediamies Korpraali Huuskonen haastatteli kahta alokasta toisena palveluspäivänä. Kummallekin oli selvää miksi he ovat varusmiessoittokuntaan hakeneet.

Korpraali Heikki Huuskonen

Maria Tyyster, Laulu

Mikä sai sinut hakemaan varusmiessoittokuntaan?

Olen seurannut paljon varusmiessoittokunnan korserttaja ja moni kaveri ollut palveluksessa. Siistiä hommaa joten halusin lähteä mukaan!

Mitä odotat varusmiespalvelukseltasi varusmiessoittokunnassa?

Kokemusta ennenkaikeä ja lisäkoulusta ammattillisesti. Hyviä ystävyssuhteita ja kontakteja tulevaisuutta varten.

Mitkä ovat ensitunnelmat?

Semmonen tunnelma että turhaan on peloteltu, täällähän on hauskaa!

Elias Numminen, Klarinetti

Mikä sai sinut hakemaan varusmiessoittokuntaan?

No lähinnä se että pyrin musiikkiammatti uralle. Saisin hyödynnettyä tulevaisuudessa tätä.

Mitä odotat varusmiespalvelukseltasi varusmiessoittokunnassa?

Odotan tietysti, että pääsee soittamaan orkesterissa ja yhteissoitto taito nousee. Pienimmässäkin bändissä pääsisi soittamaan ja kamarimusiikillinen soittotaito kehittyisi.

Hymy on herkässä. Viimeistä päivää alokkaana. Ensi viikolla alkaakin jo valmistelut soittokautta varten.

EX-ALOKAS

Alikersantti Leivo

Varusmiessoittokunta kuulolla!

Olette saapuneet suorittamaan varusmiespalvelustanne Sotilasmusiikkikouluun ja ensimmäiset pelonsekaiset aamut ovat jo takanapäin, mutta voin taata että tulevat palveluspäivät tuovat vielä todella paljon hyviä hetkiä joita tulette muistelemaan pitkään palveluksen jälkeenkin. Itsekin muistelen lämmöllä jo omaa P-kauttani jonka suoritin Kaartin jääkärirykyssä, Santahaminassa.

Pienestä pojasta asti haaveilin inttiin lähdöstä ja suosikkileikkeihini kuului metsässä ryynnäminen ja sotaleikit joten olin erittäin innoissani lähdöstä armeijan ”harmaisiin”. Olin jo ennen kutsuntoja miettinyt tarkkaan missä haluan palvella ja keskustelin monien eri henkilöiden kanssa ns. ”parhaasta” palveluspaikasta. Jokainen väitti omaansa ainoaksi oikeaksi paikaksi palvella, mutta päädyin loppujen lopuksi parhaan myyntipuheen pitäjän ehdotukseen, Kaartin jääkärirykykseen.

Ehdottaja itse on kadettikoulussa ja hän oli palvellut Hämeen rykyssä mutta sai asutuskeskustailun kuulostamaan hollywoodimaisen hienolta, joten ostin paketin samantien.

Ennen kutsuntoja kirjoitin itselleni monta hyvää syytä miksi haluan palvella kyseissä joukkoyksikössä koska pääsy Kaartin jääkärirykykseen ei ollut itsestään selvyys. Kutsuntojen haastattelut kuitenkin menivät hyvin ja kävellessäni ulos kädessäni oli palvelukseen astumismääräys Kaartin jääkärirykykseen.

Päivänä, jolloin minun oli määrä astua palvelukseen, matkustin Lahdesta Helsinkiin junalla ja sieltä metrolla ja linja-autolla Santahaminan porteille. Portilla sotilaspoliisit ohjasivat meidät karskin ja tiukan oloisen sotilaspoliisiväpelin eteen, joka osoittautui ulkonäkönsä veroiseksi, karskiksi ja tiukaksi huutajaksi.

Kovan käsittelyn ja henkisten ”nöyryytysten” jälkeen meidät tungettiin pieninä osastoina panssarituihin miehistönkuljetusvaunuihin eli pasiin.

Vaunu pysähtyi muonituskeskuksen eteen ja meidät hoputettiin ulos suoraan liikuntasaliin jossa meidät jaettiin omiin yksikköihimme, minä istuin pöydässä jossa luki 3 JK.

Normaalien alokkaiden tarkistusten jälkeen pääsimme yksikköön aloittamaan tavaroiden purkamista ja tutustumista tupakaveriiniin. Ensimmäisen yön nukuin levottomasti niin kuin varmasti moni muukin mutta siitä huolimatta ensimmäinen päivä sujui ongelmitta eikä väsymys painanut vasta kuin illalla nukkumamenoaikaan. Ensimmäiset sulkeiset olivat ensimmäisen viikon hienoin hetki, olin innoissani siitä miten suuria joukkoja voidaan siirtää niinkin tarkasti ja täsmällisesti, kaikki puhalsivat yhteen hiileen!

Muistan omasta tuvastani kaverin joka puhui täydellistä espanjaa mutta vain vähän suomea. Tuvassa tästä kaverista kehkeytyi ryhmän hauskin jätkä joka jaksoi kuin jaksoikin käydä armeijan kunnialla loppuun vaikka hän suunnitteli hankkivansa C-paperit palveluksen alussa.

Vielä hienompi kokemus alokaskaudella oli ensimmäiset ammunnat. En osannut odottaa niin suurta rekyyliä ja ääntä mikä RK-95:sta lähti, hymy hälveni huuliltani vasta seuraavassa järjestysharjoituksessa missä juoksimme helteessä yksikköemme portaita ylös ja alas vain koska muutamaa henkilöä armeija ei kiinnostanut, tämä näkyi heidän kohdallaan löysäilyinä ja niskurointina. Myös yksi maininnan arvoinen asia P-kaudelta jäi myös mieleen, ryhmähenki. Se oli jotain mikä kasvoi vähitellen suuriin mittoihin ja se auttoi jaksamaan ryhmänä kovistakin paikoista. Yhdessä otettiin lokaa niskaan ja yhdessä saatiin myös kehuja. Kaveria kannustettiin ja palveluksen keskeyttäneitä kaivattiin.

P-kaudella minulla oli tavoitteena aliupseerikurssi ja se näkyi minussa tunti aktiivisuutena ja vastuun haalijana, aina jos kysyttiin vapaaehtoisia nostin käteni ylös. Tuntui hyvältä saada vastuuta ja tehdä parhaansa, en suinkaan ollut paras mutta, yritin aina parhaani. Treenasin aina kriisi tilanteita varten ja niin teen vieläkin, ”Jos joskus joudun sotaan osaan toimia vaativissa tilanteissa niin että selviän hengissä ja osaan toimia ryhmäni hyväksi ja tuhota vihollisen tehokkaasti käskyjen mukaan”.

Yritykseni palkittiin ja pääsin Aliupseerikouluun, tuntui hyvältä saavuttaa jotain mistä oli ”unelmoinut”.

Uskon ja toivon että teillä tulee olemaan monta hyvää hetkeä jotka saattavat sillä hetkellä tuntua tuskalta mutta jälkeinpäin muistette sitä hymyssä suin kaveri porukoissa.

Jatkakaa!

Alikersantti Leivo

Kersantit tentissä

Oppilas Järvinen haastatteli kersantti Auramo ja kersantti Demnatia. Minkälaisia ja mitä suunnitelmia on näillä mysteerisillä kantahenkilökunnan kersanteilla. Kummaltakin kysyttiin myös nopeat P-testit.

Oskari Auramo

KERRO LYHYESTI ITSESTÄSI JA TEHTÄVÄSTÄSI VARUSMIESSOITTOKUNNASSA.

- Lyömäsoitinten äänenjohtaja. Tehtäviini kuuluu soittaminen eri bändeissä, sekä samalla ohjaaminen, kouluttaminen. Päätehtävänä kuitenkin rumpuryhmän kouluttaminen. Olen myös mukana kuviomarssikoulutuksessa.

LUONNEHDI ITSEÄSI KOLMELLA ADJEKTIIVILLA.

- Helposti lähestyttävä, innostuva, huomioon ottava.

MITEN JA MIKSI PÄÄDYIT TÖIHIN VARUSMIESSOITTOKUNTAAN OMAN PALVELUKSESI JÄLKEEN?

- Sotilasmusiikki on aina kiinnostanut, ja minulla on sukua töissä tällä alalla. Huomasin palveluksessa homman monipuolisuuden ja ajattelin että kiva olisi työskennellä itsekin sotilasmusiikin parissa. Hain paikkaa kun kerrottiin, että lyömäsoitinten äänenjohtajan määräaikainen virka olisi avoinna.

MITEN HÄMEEN RYKMENTIN LAKKAUTAMINEN VAIKUTTAA SINUUN?

- Siirryn Hämeenlinnaan soittokunnan mukana, tehtävät jatkuvat suurin piirtein samanlaisina.

MIKÄ ON PAHINTA JA MIKÄ PARASTA VARUSMIESSOITTOKUNNASSA TYÖSKENTELEMISESSÄ?

+ Saa tutustua niin paljon erilaisiin ihmisiin ja hyviin muusikoihin
- Nämä hyvät tyypit ovat vain vuoden palveluksessa ja lähtevät omille teilleen

VARUSMIESSOITTOKUNTA TOTEUTTI EDELLISEN SAAPUMISERÄNSÄ KANSSA SUOMI SÄVELIN -KIERTUEEN 28. ELOKUUTA - 12. SYYSKUUTA. MITEN KIERTUE MIELESTÄSI ONNISTUI JA MIKÄ OLII HAASTAVINTA?

- Kiertue onnistui loistavasti. Tekninen puoli oli uutta ja se onnistui loistavasti, kiitos tekniikkaryhmälle. Haastavinta oli logistiikka sekä varusmiesten liikuttaminen ja niiden sovittaminen keikka- ja muiden aikataulujen kanssa yhteen.

MITÄ TEET VAPAA-AJALLASI?

- Musiikkia muilla kun sotilasmusiikin osaluilla.

MISSÄ JA MITEN VIETIT JOULUSI?

- Joulua edeltävä viikonloppu vietettiin Lontoossa ja joulu kotona.

TEITKÖ MITÄÄN UUDENVUODENLUPAUKSIA?

- Ei. Mutta toivon että henkilökunnan kanssa tehdään sellaisia hyvien suunnitelmien muodossa :)

MITÄ ODOTUKSIA SINULLA ON SEURAVAN 1/13 SAAPUMISERÄN SUHTEEN?

- Tässä vaiheessa on paha sanoa, kun ei tiedä mikä on soitannollinen taso, mutta kovat odotukset kun verrataan tähän vuoteen niin 1/13 saa kyllä todella pistää parastaan! Luotan siihen, että sieltä on tulossa hyviä tyyppejä sillä tämän hetkiset ja aiemmat erät ovat olleet niin hyviä.

Kersantti Auramon löytää useimmiten alakerran käytävän toimistostaan

LYHYT P-TESTI

HOTELLI = Basel
VAAHTERA = siirappi
KIVI = Hälvälä
RINKKA = Vesivehmaa ja sissileiri
KUOKKA = suo
HAUKKA = lentäminen
MUSTA = valkoinen
KITARA = basso
MIKKI = Superlux
YLEISÖ = tyytyväinen

Samir Demnati

KERRO LYHYESTI KUKA OLET JA TEHTÄVÄSI VARUSMIESSOITTOKUNNASSA.

- Olin varusmiehsoittokunnassa peruskoulutuskaudella kouluttajana ja joukkueen varajohtajana. Nämä pestit jatkuvat myös erikoiskoulutuskaudella, jolloin olen myös kivääritaitoryhmän kouluttaja ja showbandin leaderi ja solisti.

KÄVIT VARUSMIESPALVELUKSESI SOITTOKUNNASSA JA NYT OLET TÄÄLÄ TÖISSÄ, MITEN SAAPUMISERÄ 1/12 EROAA OMASTA SAAPUMISERÄSTÄSI?

- Meidän saapumiserä oli tietysti kaikin puolin parempi. Mitään suuria eroja en huomaa.

ONKO TYÖSI VARUSMIESSOITTOKUNNASSA HELPPO YHDISTÄÄ LAULAJAURAASI INTIN ULKOPUOLELLA?

- Tästä on vain hyötyä siviilielämään ja täällä voi verkostoitua uusiin ihmisiin ja saa hyödyllisiä kontakteja.

JATKUUTKO SOTILASURASI HÄMEEN RYKMENTIN LAKKAUTTAMISEN JÄLKEEN, JA JOS EI NIIN MITÄ SUUNNITELMIA SINULLA ON?

- Kyllä se varmaan jatkuu, mutta jos siviilipuolen laulajaura kukoistaa, voi olla että pidän pienen tauon sotilasuralla, mutta en koskaan jätä tätä sotilashommaa

MITÄ HYVIÄ JA HUONOJA PUOLIA ON SOLISTIN TYÖSSÄSI (sekä intissä että siviilissä)?

+ Saa esiintyä yleisölle.
+ Pääsee tekeä mitä tykkää.
- Välillä hyvinkin hektistä hommaa.

HITTIKAPPALEESSASI LAULAT PELINAISESTA. KUKA HÄN ON?

- Se on läpistä lähteny. Se on MILF.

OLETKO PELIMIES?

- Emmä tiä. Ehkä vähä.

Kersantti Demnati on myös Varusmiessoittokunnan solisti ja akrobaatikko

LYHYT P TESTI

HOTELLI = loma
VAAHTERA = lehti
KIVI = jäykkä
RINKKA = painava
KUOKKA = suo

HAUKKA = kotka
MUSTA = Michael Jackson
KITARA = epävireessä
MIKKI = laulu
YLEISÖ = sivistys

TEITKÖ LUPAUKSIA UUELLEVUODELLE?

- Levy tulee ulos 2013.

MITEN VIETÄT VAPAA-AIKAASI?

- Liikkuen ja musiikin parissa.

LUONNEHDI ITSEÄSI KOLMELLA ADJEKTIIVILLA.

- Urheilullinen, reilu, helposti lähestyttävä

MITÄ ODOTUKSIA SINULLA ON SEURAVAN SAAPUMISERÄN 1/13 SUHTEEN?

- Odotan kehitystä Show bandille sekä kivääritaitoryhmälle.

reservin alikersantti Niki Järvinen

Muistoja pohjolasta

Matka Lohtajalle oli perille saapumisen odottelua bussissa, sama meininki jatkuikin sitten odotteluna eri suoritusten välillä. Aina ei tosin ollut bussia odottelu paikkana missä lämmitellä.

Varusmiessoittokunnan aliupseerikurssin(auk) loppupuolella ollut Lohtajan ampumaharjoitus erottui muista aukin harjoituksista monella tavalla. Ensinnäkin olimme satojen kilometrien päässä Hälvälästä ja majoituimme ensimmäistä kertaa puolijoukkueteltoissa sitten peruskoulutuskauden. Lisäksi harjoitukseen osallistui myös monia muita yksiköitä oman aukkimme lisäksi ja kadetit toimivat useana päivänä kouluttajinamme.

Yksi Lohtajan ampumaharjoituksen erityispiirre oli myös pitkät odottelut ulkona pirteässä pakkasessa niin joka aamu järjestettävässä "aamutönkössä" kuin päivittäisissä koulutuksissa. Tästä oli kuitenkin ollut puhetta jo hyvissä ajoin ennen harjoitusta, joten kaikki olivat osanneet ottaa tarpeeksi lämpimiä kerrastoja mukaan.

Vaikka useana päivänä sormet ja varpaat jäätivät tunnottomiksi toimintaa odotellessa, niin loppujen lopuksi meren rannalla sijaitsevan Lohtajan sää suosi meitä, sillä vain parina päivänä oli huomattavaa tuulta, ja silloinkin se tuli mantereen puolelta.

Itse leirin tarkoitus oli kuitenkin tarjota mahdollisimman monipuolista asekoulutusta ja pääpaino tuntui olevan ammunnoissa, joita on vaikea toteuttaa muuten joko resurssien tai turvaetäisyyksien takia. Harjoituksen aikana tulikin ammuttua useilla aseilla, joita ei aiemmin ollut edes nähnyt kuten haulikko, konepistooli 2000 eli yleisesti tunnetumpi nimellä mp5 konepistooli ja mg3 konekivääri, minkä lisäksi pääsi ampumaan aseilla, joita oltiin käsitelty, mutta jolla ei toistaiseksi viel yhtään oltu ammuttu, kuten ilmatorjuntakonekivääri 12,7 ja venäläisvalmisteinen konekivääri PKM

Myös tutulla rynnäkkökivääri 62:lla ampumista pääsi harjoittelemaan uusilla tavoilla, ja mieleen on jäänyt erityisesti taistelijaparin hyökkäysammuntaan keskittynyt päivä. Tuttuun ja tylsään aiheeseen saatiin ihan uudenlaista todellisuuden ja vaaran tuntua kovien patruunoiden myötä.

Lohtajalla vietetyt kymmenen päivää kuluivat yllättävän nopeasti, ja osasy sille voi olla harjoituksen aikana tarjolla olleet mukavuudet kuten jokaisena iltana lämmitetty sauna, kunnollinen sotilaskoti ja Varusmiessoittokunnan oma-aloitteisesti järjestämä sähkönjakelu teltoilleen. Leirin aikana harjoituksen johtajakin sanoi ettei leirin tarkoituksena ole harjoitella selviytymistä vaikeissa olosuhteissa, ja tämä näkyi soittokunnan teltoihin ripustettuina jouluvaloin ja jatkojohtoina sekä kertakäyttastioina ruokailuissa.

Näiden mukavuuksien myötä teltta alkoi tuntua todella viihtyisältä ja siellä olisi voinut viettää samantien vaikka kuukauden, mikäli vain pyykinvaihtoon olisi tarjottu mahdollisuus. Kaiken kaikkiaan Lohtaja oli hyvin erityinen leiri. Se ei ollut yksiselitteisesti koko aukiin harjoituksista paras tai huonoin, mutta tulen ainakin itse muistamaan vielä pitkään monia yksittäisiä jouluvaloin valaistussa teltassa vietettyjä hetkiä monien ikimuistoisten ammuntojen lisäksi.

Mediavarusmies Korpaali Sauranen, asentamassa reikäpanosta Lohtajan hietikkoon. Panosta käytetään kiinteän maamassan rikkomiseen nopeuttamaan poteron valmistumista.

Harjoitus tarjosi myös mahdollisuuden tutustua muiden yksiköiden toimintatapoihin ja samalla sai korjata virheellisiä luuloja varusmiehösotkunnasta. Oli outoa esimerkiksi seurata toisen aliupseerikurssin huutaen tapahtuvaa tiedottamista ja muodossa liikkumista metsässä, koska olimme itse tottuneet hiukan lievempiin metodeihin. Myös kadettien kanssa toimimisessa oli oma totuttelunsa, ja vaikka virheitä tehtiin puolin ja toisin, niin lopputuloksena kaikki oppivat aina jotakin. Harjoituksen lopussa soittokunta pääsi muistuttamaan muille omasta erityisosaamisestaan laulaessaan viimeisenä aamuna Jean Sibeliuksen Finlandia-hymnin ja se oli ainakin minulle samalla pieni muistutus niistä kymmenistä erikoiskoulutuskaudella koetuista hetkistä kun lauloimme tuota kyseistä laulua vielä täysilukuisena

Vaikka en suoranaisesti kaipaa erityisesti yhtäkään harjoitusta, niin muistelen lämmöllä sitä tunnetta, jonka koki Lohtajalla aina illan hämärtäessä ja viilentyessä kun oli koko päivän palellut lukuunottamatta lyhyitä suorituksia, jotka nostivat hien pintaan. Se tunne, joka syntyy kun tietää olevansa kohta mukavassa teltassa, kamiinan lämmössä ja loistavassa seurassa. Sitä tunnetta ei kokenut muissa harjoituksissa yhtä voimakkaasti, koska Lohtajalla soittokunnan aliupseerikurssi oli tiiviimpi kuin koskaan aikaisemmin, mutta myös virkeämpi ja eläväisempi kuin jäljellä olleissa harjoituksissa. Se tunne on ainakin minulle tärkein muisto pohjolasta, Lohtajalta.

Kaikki harjoitus alueet olivat suunnilleen tämän näköisiä, suunnattu merelle. Päivän kirkkaimpana hetkenä klo 12.17 otettu kuva, joten valoa ei todellakaan ollut kauan eikä paljoa.

Res. Alikersantti Aapo Pitkäsalo

Tuntemuksia p-kaudelta

Vähän vajaat kaksi kuukautta Suomen Puolustusvoimien palveluksessa ovat sujuneet mielestäni mallikkaasti. Sotilasvalapäivä tuntui alussa kaukaiselta kohteelta, mutta se tulikin vastaan nopeasti.

Mutta mitä muuta jäi käteen p-kaudesta kuin yhden vuorokauden kuntoisuusloma? Vaikka yksikkömme koostuu suurimmaksi osaksi muusikoista, niin nämä ensimmäiset viikot olemme opetelleet sotilaan perustaitoja siinä missä muutkin. Takana on ollut kasarmipalveluksen lisäksi kolme metsäleiriä ja paljon ampumaharjoittelua. "Tetsaaminen", poteron kaiminen ja vartiassa seisominen ovat tulleet tutuiksi. Alikersanttien käyttämään "kultainen kotiyksikkö" -termiin ei sisälly yhtään sarkasmia, sen ymmärsin jo ensimmäisen leirin jälkeen.

Ennestäänkin korkealla ollut kunnioitukseni sotaveteraaneja kohtaan kohosi jälleen, kun harjoittelimme ensimmäisen kerran lähitaistelua. Kyllä se vähän pysäytti, kun tähtäsin tuttua kaveria ja painoin liipaisinta. Lippaassa oli tietysti vain paukkupatruunoita, mutta silti. On vaikeaa kuvitella, että piipussa olisi kovat patruunat.

Suomea ja suomalaisia arvostetaan maailmalla, eikä vihollisuuksia ole ollut minkään maan kanssa vuosikymmeniin. Erityismaininnan ansaitsevat myös rauhanturvajoukkomme. Kriisialueilla suomalaiset varmistavat, että siviilihenkilöt voisivat elää niin rauhanomaista elämää kuin mahdollista. Luonnollisesti tämä tehdään hyvässä yhteishengessä muiden ulkovaltioiden kanssa. Yhteistyössä on voimaa, niin rauhanteossa kuin missä tahansa muusakin.

Vaikka palveluksemme pääpaino on jatkossa musiikki, meidän täytyy kuitenkin pitää mielessä, mihin me olemme sitoutuneet sotilasvalan tai vakuutuksen annettuumme. Toivottavasti isänmaa ei tarvitse meistä ketään siihen, mihin vanhempia sukupolvia on jouduttu käyttämään vuosisatojen kuluessa.

Eräs viisi vuotta juoksuhaudassa asunut sotaveteraani on sanonut: "Parasta itsenäisyyttä on kansainvälisyys." Pitäkäämme tämä mielessä!

Jääkäri Antti Kauppinen

studio
elite
www.studioelite.fi

-Artisti/Promokuvat -Yrityskuvat
-Henkilökuvat -Tapahtumakuvaukset
-Mainoskuvat -Videot

Käyntiosoite:
Ratakatu 29 A
00120 Helsinki,
Punavuori

Ajanvaraukset:
puh. 050 3396770
Jere.Nevalainen@studioelite.fi
www.studioelite.fi

Laulu kuulle

Tiistaina 9.4
Lahti Ristinkirkko

Keskiviikkona 10.4
Kouvolan keskuskirkko

Torstaina 11.4
Hyvinkään kirkko

Perjantaina 12.4
Orimattilan kirkko

Puolustusvoimien
Varusmiessoittokunta
Johtaa Jarkko Aaltonen
ja Tero Haikala

Solistina Laura Pyrrö

Vapaa pääsy, ohjelma 10€ tuntia ennen ovelta

Puolustusvoimien Varusmiessoittokunta
▸ Sotilasmusiikki kuuluu koko kansalle